

[Thisted Knudsen.]

Hvem kan tale et fornuftigt ord her? Det er dog også en uddannelse for en medicinsk student at være på et sygehus. Jeg mener, at det er den øjeblikkelige situation, hvor der er mangel på læger, der gør sig gældende, og at denne situation udnyttedes. Det vil efter min opfattelse være rigtigt, at nogen tager et initiativ og taler fornuft i denne sag; det kan være den højtærede indenrigsminister, det kan være sundhedsstyrelsen, det kan være Lægeforeningen, jeg er ligeglad, men der må i hvert fald være fornuft i tingene, når man vil det rigtige.

Men jeg takker altså den højtærede indenrigsminister. Må jeg ikke gøre det ved at sige, at den, der overvinder sit sind, er større end en kejser, der overvinder en stad. Jeg synes egentlig, at den højtærede indenrigsminister i denne sag er blevet næsten større end en kejser, og jeg takker altså for den saglige imødekommelse af de ønsker, vi har haft, og anbefaler herefter forslag til lov om ændringer i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

Holm Tved: Jeg skal ikke blande mig i den diskussion, som det ærede medlem hr. Thisted Knudsen her rejste om studenterne. Jeg ser for så vidt ikke, at det kommer udvalgsarbejdet ved. Lad det blive en sag mellem den højtærede indenrigsminister og det ærede medlem.

Der er i udvalget holdt 6 møder, og vi har herunder haft samråd med den højtærede indenrigsminister. Udvalget kan enstemmigt indstille forslag til lov om ændringer i lov om apotekervæsenet til vedtagelse.

Vedrørende forslag til lov om ændringer i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse har der været delte meninger i udvalget. Der var stærke ønsker om at bibeholde lægerådet, og ved samråd med den højtærede indenrigsminister blev man enig om, at der skulle stilles ændringsforslag, som imødekom dette ønske.

Jeg kan med disse bemærkninger indstille de to lovforslag til vedtagelse. De er nøje sammenhængende og er også behandlet under ét.

Det ærede medlem hr. Morten Lange har taget forbehold over for ændringsforslag nr. 1 og 2, og jeg går ud fra, at det ærede medlem selv vil redegøre for dette forbehold.

Knud Thomsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Hagen Hagensen, ikke har kunnet komme til stede ved denne andenbehandling, har jeg lovet på hans vegne at fremkomme med en ganske enkelt bemærkning vedrørende forslag til lov om ændringer i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

Allerede ved første behandling interessererede det ærede medlem hr. Hagen Hagensen sig som vort partis ordfører for spørgsmålet om tilkaldelse af de særligt sagkyndige og var bl. a. inde på, om sundhedsstyrelsen kan, eller om styrelsen skal tilkalde særligt sagkyndige. Jeg vil gerne bekræfte, at vi under udvalgsbehandlingen har fået oplyst af den højtærede indenrigsminister, at det i og for sig må betragtes som en selvfølge, at såfremt der bliver brug for sagkyndige, vil de blive tilkaldt.

Ud over denne bemærkning, som jeg altså har fremsat på vort partis ordførers vegne, vil jeg gerne selv komme tilbage til et enkelt punkt, som vi drøftede under et af de samråd, vi havde med den højtærede indenrigsminister. Det var et punkt, som vi diskuterede meget fritsvævende, og som heller ikke kunne finde sin løsning under udvalgsarbejdet, nemlig spørgsmålet om den udvidelse af recepttvangen, som sundhedsstyrelsen stadig væk foretager. Det forholder sig sådan, at recepttvangen stadig skærpes; stort set bliver det vel efterhånden til, at man ikke i håndkøb på et apotek kan få noget som helst, der er stort stærkere i sin virkning end et glas vand. Vand er en god ting, men medicin har også sin betydning.

Det er oplyst af den højtærede indenrigsminister, at den begrænsning, som man har forsøgt at gennemføre for udleveringen af visse medicinalvarer eller medikamenter, der stod på grænsen til farezonen, ved at reducere salget til kun at måtte finde sted i 20 stk.s pakninger, faktisk ikke har vist sig at have den fornødne forebyggende virkning; forbruget har ikke vist nogen nedgang i den anledning. Nu har jeg ingen som helst mulighed for at kritisere dette forhold. Det er sundhedsstyrelsen, der kender forholdene, det er sundhedsstyrelsen, der kender pilleforbruget, og det er sundhedsstyrelsen, der bedst kan have en mening om, hvad man kan forbyde, og hvad man kan holde frit.